

nost bylo změnití usnesení nižších soudů a vyrovnání, přijatému věřiteli podle Šu 42 vyr. ř., udělití potvrzení.

Čís. 6207.

Nárok na náhradu škody sbíhá se s nárokem ze správy tak, že buď nabyvatel může uplatňovati nárok na náhradu, pokud není škoda nahrazena správou, anebo že nabyvatel nechá padnouti správu a drží se jen nároku na náhradu škody.

(Rozh. ze dne 17. srpna 1926, R II 128/26.)

Žalobu o náhradu škody, již prý utrpěla žalobkyně kupem krávy od žalovaných, procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a uložil prvnímu soudu, by, vyčkaje pravomoci, znovu věc projednal a rozhodl. Důvody: Žaloba zní na náhradu škody vzniklé žalobkyni prodejem pod cenou krávy, která byla stížena vadou, a krmením jejím až do prodeje. O této škodě praví žalobkyně, že zavinili ji žalovaní, protože při kupu uvedli žalobkyni v omyl o tom, že kráva jest stelná, že dojí 4 l mléka denně, a že jest zdravá, avšak kráva nebyla zdravá a stelná, nedojila, takže byla bez užitku. Dle Šu 932 obč. zák. lze žalovati buď o zrušení smlouvy neb o snížení kupní ceny, vždy však možno žalovati o náhradu zaviněné škody. Pro první dva nároky ze správy jest propadná lhůta 6 týdnů při vadách dobytka ode dne odevzdání jeho dle Šu 933 obč. zák. První soud má za to, že jest žalováno ze správy a nikoliv o náhradu škody, protože prý ve skutečnosti jde o nárok vzniklý vadou dobytčete a celým právním jednáním, to jest, že jde jen o důsledky zrušení smlouvy pro vadu krávy. Ale neprávem. Dojde-li ke zrušení kupní smlouvy, dojde ku vrácení dobytčete prodávateli a ani nevznikne nárok na náhradu škody toho, oč kráva dále laciněji byla prodána; může nejvýše dojít k nahradě škody za krmení dobytčete, neposkytovalo-li užitku, tedy pro tuto vadu. Jen v tomto případě jest náhrada této škody součástí nároku ze správy zrušením smlouvy. Ovšem náhrada škody, kterou má na zřeteli poslední věta Šu 932 obč. zák. jest náhradou škody takové, která má ve správě svůj základ, to jest prýští i ona z vad dobytčete, to jest z dodání vadného dobytčete. I pro takové žaloby jest lhůta k podání žaloby o náhradu škody propadnou dle Šu 933 obč. zák., jak první soud také uvádí s poukazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu číslo 4442. Avšak zažalovaný nárok jest nárokem z náhrady škody samým pro sebe, nárokem od správy odlišným, založeným na zásadách Šu 1295 a násl. obč. zák., nárokem, nepodřaděným žalobě ze správy, nýbrž nárokem primerním od správy neodvislým. Zakládá se totiž na tom, že při uzavření kupní smlouvy uveden byl žalobce v omyl žalovanými o podstatných vlastnostech krávy, tedy určitým nesprávným jednáním žalovaných. V tomto uvedení v omyl tkví zavinění žalovaných a jím přivoděna byla žalobkyni škoda, jde tedy o nárok opřený ne o vadu dobytčete, ale o čin žalovaných, to jest o uvedení jimi v omyl. (Viz rozhodnutí čís. 2434 a 3759 sb. n. s.). Proto nesdílí odvolací soud názor, že zažalovaný ná-

rok jest nárokem ze správy, když výslovně žaloba uvádí na jedné straně škodu, na druhé vinu žalovaných a uvádí, v čem vina spočívá, to jest v uvedení v omyl o bezvadných vlastnostech krávy, t. j. o její stelnosti a doživosti, kterých tu vůbec nebylo. Není-li však žalobní nárok nárokem ze správy, neplatí naň ustanovení Šu 933 o preklusi žalob ze správy, nýbrž ustanovení Šu 1489 obč. zák. o promlčecí lhůtě tříleté pro žalobu z náhrady škody. A ta lhůta ještě neprošla.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Odvolací soud právem uznal, že žalobkyně uplatňuje nárok na náhradu škody, nikoli nárok ze správy. Plyne to z udání žaloby, že žalovaní uvedli žalobkyni v omyl, a zejména z přednesu žalobkyně při ústním jednání, že žalovaní, vědouce při prodeji o tom, že kráva málo žere, že je nemocná a že nedojí, přece za ony vlastnosti se zaručili a tím ji uvedli v omyl. Nárok na náhradu škody sbíhá se s nárokem na správu, a to tak, že buď nabyvatel může uplatňovati nárok na náhradu, pokud není škoda nahrazena správou, anebo že nabyvatel nechá padnouti správu a drží se jen nároku na náhradu škody (Sedláček, Obligační právo, 702). Odhodlala-li se smluvní strana k uplatňování nároku na náhradu škody, musí podle všeobecných předpisů o ní dokázati, že druhá strana se dopustila protiprávního jednání neb opomenutí, že žadateli vznikla škoda, a že je příčinná souvislost mezi touto škodou a protiprávním jednáním druhé strany (sb. n. s. 3759). Na základě řízení a rozsudku první stolice nelze posouditi, zda tomu tak bylo v tomto případě. Proto odvolací soud právem zrušil rozsudek prvního soudu a nařídil mu, by věc znovu projednal a rozhodl.

Čís. 6208.

Byla-li povolena soudem na Slovensku (v Podkarpatské Rusi) exekuce zabavením pohledávky dlužníkovy proti poddlužníku v historických zemích, jest exekučním soudem, má-li dlužník bydliště na Slovensku, soud, v jehož obvodu jest sídlo poddlužníka (§ 18 čís. 3 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 17. srpna 1926, Nd II 108/26.)

V exekuční věci Československého eráru proti Marii R-ové rozhodl N e j v y š š í s o u d záporný spor o příslušnost mezi okresním soudem ve Fryštátě a okresním soudem v Mukačevě v ten rozum, že exekučním soudem jest okresní soud v Olomouci.

D ů v o d y:

K návrhu vymáhajícího věřitele povolil okresní soud v Mukačevě usnesením ze dne 17. prosince 1925 proti dlužnici exekuci zabavením pohledávky 667 Kč 91 h, kteráž jí přísluší proti ředitelství státních drah v Olomouci jako poddlužníkovi, a postoupil dne 26. května 1926 spisy